

Pavel Șușară - Brâncuși, un sculptor de la Răsărit was live(ora 12:28 p.m.)

Total durată video: 34'10".

Atac la VISARTA, de la 22'07: " Și am început o discuție infinită și absolut absurdă cu deținătorii de drepturi, cu deținătorii de suită pentru opera lui Constantin Brâncuși. Și aceștia sunt: un personaj pe care puțini îl cunosc efectiv, dar mulți știu despre el, care se numește Theodor Nicol și este un fel de nepot al executorilor testamentari ai lui Brâncuși- Natalia Dumitrescu și Alexandru Istrati. El a delegat o societate de gestiune colectivă din Franța-ADAGP- o instituție absolut odioasă, iar reprezentantul acesteia în România(●N.N. EROARE: VISARTA este societate similară cu ADAGP, una în România, cealaltă în Franța, unul dintre numeroșii noștri parteneri externi. VISARTA și ADAGP sunt membre IFRRO: Federația Internațională a Organizațiilor pentru Drepturile Reproduse, principala rețea internațională de organizații de gestiune colectivă și asociații de creatori și editori în domeniul textului și imaginii, cu sediul în Bruxelles, capitala Regatului Belgiei●) este **VISARTA, o altă instituție parazită, o instituție care se alimentează pe sine, care colectează bani de pe urma artiștilor și în care își plătește regia, își plătește salarii și, în măsura în care îi mai rămân ceva bani, ei revin autorilor sau moștenitorilor aflați încă în perioada de drepturi.** Corespondența a fost instituțională, o corespondență între editură și VISARTA, și această corespondență care în principiu este una banală și se rezumă la negocieri privind tarifele, pe care editura trebuie să le plătească ca drepturi de autor pentru imagine la VISARTA, iar VISARTA să-i dirijeze mai departe către ADAGP, către Theodor Nicol și așa mai departe. Nu, nici vorbă, această instituție devine cumva coautor în aceste situații și a început să aibă tot felul de exigențe: identificarea imaginilor, CEEA CE ESTE CORECT, foarte bine să se știe care sunt imaginile, pentru că așa pot fi cuantificate sumele care trebuie plătite. Dar după ce s-au oferit imaginile, au cerut ca ele să aibă anumite dimensiuni. S-au dat și dimensiunile. Au cerut ca ele să fie identificate exact, nu numai prin caracteristicile proprii, ci și prin locurile unde se găsesc acum. S-a răspuns și la această cerere. Au cerut să spunem ce preț de vânzare va avea cartea, ori cartea își fixează prețul de vânzare după ce lua în calcul și drepturile de autor pe care le plătea către VISARTA și VISARTA, mă rog, mai departe. Prețul nu este aprioric, prețul este consecința cumulului de investiții care se fac într-un produs tipografic. După ce s-au oferit toate răspunsurile pe care le-a pretins VISARTA&company, au spus că nu e vreo problemă, se va aproba cererea editurii, dar să îi trimită editura macheta cărții, cu toate imaginile puse la locul lor, cu corp de literă, cu tot ce înseamnă. Noi am crezut că prin machetă înțeleg....nu, au cerut layout-ul cărții....noi am crezut că prin layout ei înțeleg o imagine, niște probe de pagină cu amplasarea imaginilor pe 2-3 pagini, cu oglinda paginii, cu format, cu tipul de hârtie....s-au oferit și aceste solicitări, ca după ce s-a oferit tot, VISARTA împreună cu compania să pretindă macheta cărții, adică ei s-au transformat din deținători de drepturi asupra imaginii în cenzeni, al autorului și ai editurii. Ei să decidă dacă vând reproducerea, dacă vând imaginea pentru reproducere, în același timp dându-și acordul pentru un obiect tipografic realizat în proporție de 99%, pentru că tipărirea propriu-zisă, punerea la teasc, nu însemna decât un procedeu mecanic, cartea exista deja în principiu în toată dimensiunea ei culturală, obiectuală, dar încă nefinalizată. În clipa aceea, eu am întrerupt orice discuție cu VISARTA, le-am scris un text pe care l-am tradus în engleză și franceză și l-am trimis și în Franța și am spus că nu mă mai interesează imaginile lor, că o să scot cartea fără imagini, fără imagini din opera lui Brâncuși. Editura a acceptat această variantă și am apelat la Dalina Bădescu, sugerându-i tipul de așteptare pe care îl am eu de la imagini, să îmi facă grafica de interior și copertile. Niciuna din aceste imagini nu se referă la vreo lucrare a lui Constantin Brâncuși.